Perfektum eller preteritum?

Perfektum forteller at noe skjedde i fortiden, men ikke når det skjedde. Ofte er vi interessert i resultatet:

Hun har vasket leiligheten.

(Resultat: Leiligheten er ren.)

Jeg har studert spansk.

(Resultat: Jeg kan snakke spansk.)

Perfektum kan også fortelle om noe som begynte i fortiden og fremdeles holder på (ikke avsluttet).

Jeg har bodd i Bergen i to måneder. (Jeg bor her nå også.)

Jeg har alltid likt å gå på kino.

(Jeg liker det nå også.)

Hun har sovet i fire timer.

(Hun sover nå også.)

Preteritum bruker vi om fortid når vi vil fortelle *når* noe skjedde. Vi bruker preteritum om noe som er slutt, ofte på bestemte tider.

Hun kom klokka fem.

De flyttet i går.

Jeg bodde i Bergen i to måneder.

Eksempler:

Hun har vasket gulvet. Når gjorde hun det?

Hun vasket det i går.

Jeg har studert norsk.

Jeg <u>studerte</u> norsk i 2002.

Hva er forskjellen?

Hun har bodd i Bergen i to år.

Hun bodde i Bergen i to år.

Han har vært gift i to år.

Han var gift i to år.